

Zahle: Som den højtærede Formand ved, var det ikke det Partis Hensigt, som jeg har den Ære at tilhøre, at hindre, at dette Lovforslag blev behandlet til Ende i Dag. Jeg havde imidlertid overhørt, at den højtærede Formand ved Mødets Begyndelse udbad sig Samtykke til, at samtlige de som eventuelt betegnede Lovforslag kunde komme til Behandling i Dag, idet jeg ellers vilde have begæret Ordet for at gøre den Bemærkning, at vi fra vor Side ikke ved et udtrykkeligt Samtykke vilde medvirke til, at denne Sag kunde fremmes. Vi anse det for at være den største Skam, der kan overgaa det danske Folketing, at vedtage et Lovforslag som dette, og vi kunde derfor ikke paa nogen Maade give Samtykke til, at det særlig hurtigt fremmedes. Paa den anden Side er der intet vundet ved, at den politiske Skændsel, som dette Lovforslags Vedtagelse er for Folketinget, udsættes et Par Dage, og mere kunde vi ikke naa ved at benytte Forretningsordenens Frister. Derfor vilde vi have afholdt os fra Afstemning angaaende Spørgsmaalet om ekstraordinær Fremme af dette Lovforslag og have overladt til dem, der skulle vedtage Lovforslaget, selv at træffe Bestemmelse om dets ekstraordinære Fremme.

Hvad selve det foreliggende Lovforslag angaar, skal jeg tillade mig at bemærke, at med en sparsommelig Statshusholdning hænger dette slet ikke sammen og heller ikke med Forbedring af den danske Stats Finansstyrer, thi den danske Stats Finansstyrer kan kun forbedres derved, at vi føre en sparsommelig Statshusholdning, saaledes at der bliver Overskud eller i alt Fald ikke Underskud paa vore Budgetter og Regnskaber. Men det, her er Tale om, er Henlæggelse ved en kunstig Foranstaltning selv paa Tider, hvor Statsens Finanser give Underskud; og at henlægge til en Reservefond og til en særlig Fond i Statskassen i saadanne Aar, hvor Statsens Finanser ikke give et Overskud til Henlæggelse, kan ikke paa nogen Maade styrke den danske Stats Finanser. Thi hvor skulle vi faa Pengene fra? Udgifterne skulle afholdes af Statskassen først og fremmest til Dækning af det Underskud, som maatte fremkomme, men derefter skal man altsaa ogsaa tage af

Statskassen for at henlægge først til Reservefonden og saa til en særlig Fond i Statskassen. Men disse Midler ville ikke være forhaanden, i alt Fald ikke ret længe, og man maa da gaa til at laane Penge til at henlægge til denne Reservefond. Men efter hvad vi se, der finder Sted, er det meget muligt, at ogsaa i den nærmeste Fremtid vil den danske Stat være stillet saaledes, at den maa laane Penge til en højere Rente, end den selv kan oppebære af de Beholdninger, der ligge i Reservefonden eller den særlige Fond i Statskassen, saa at den Foranstaltning, som her træffes, er til positiv Skade for de danske Finanser. Det, man vil, er en Baandlæggelse, og det er endda til syvende og sidst ikke saa meget en Baandlæggelse af Finanserne, som det er det, at man vil lægge et Baand paa det danske Folketing.

Folketinget har hidtil haft den overvejende Indflydelse paa Finansernes Styrelse her i Danmark, det er det, Landstinget ikke længere vil finde sig i, og det er det, Landstinget nu paa et meget væsentligt Omraade tvinger Flertallet i dette Ting til at give Afkald paa. Det, som sker, er i Virkeligheden, at Landstinget tager Magten, ogsaa hvad Finansernes Styrelse angaar, paa et meget væsentligt Omraade. Det danske Folketing kan faa Lov til at genbevilge og genbevilge de løbende Bevillinger, som optage den største Del af Statsens Budget. 2 pCt. lagte til det foregaaende Aars Indtægter ere, hvad det danske Folketing kan faa Lov til at raade over, og Resten har Landstinget nu i det mindste en sideordnet Indflydelse paa, sideordnet med det danske Folketing. Men dette vil i Virkeligheden sige, at det danske Folketing giver Afkald paa den Rettighed, som grundlovmæssigt var tilsikret det danske Folketing derved, at Grundloven foreskriver, at Finansloven skal forelægges først i Folketinget, hvilket har medført og maatte medføre, at Folketinget havde overvejende Indflydelse paa Finanslovens Affattelse, indtil nu denne Bestemmelse bliver truffen. Det, som sker, er derfor i Virkeligheden intet mindre, end at det danske Folketing for en væsentlig Del umyndiggør sig selv og sætter sig under Landstingets Værgemaal. Det kan ingen Venstremand være med til, og jeg